

Katowice, 28.02.2022 r.

prof. dr hab. Mirosław Jacek Błaszczyk
Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego
w Katowicach

Recenzja

**W przewodzie doktorskim
mgr. Sebastiana Perłowskiego w dziedzinie sztuk muzycznych,
w dyscyplinie dyrygentura prowadzonym przez Radę Wydziału
Twórczości, interpretacji i Edukacji Muzycznej
Akademii Muzycznej w Krakowie
pt. Muzyka symfoniczna Władysława Żeleńskiego Próba ujęcia
problematyki z perspektywy dyrygenta**

Podstawa prawna Ustawa z dnia 3.07.2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce
(Dz.U. z 2018 r., poz. 1669, z późn. zm.).

Dotyczy:

Wniosku mgr. Sebastiana Perłowskiego z dnia 4.04.2019 r. do Wydziału Twórczości, Interpretacji i Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej w Krakowie o wszczęcie przewodu doktorskiego w dziedzinie sztuk muzycznych, w dyscyplinie artystycznej: dyrygentura.

Dokumentacja związana z otwarciem przewodu doktorskiego przez kandydata została złożona prawidłowo.

Podstawowe dane o Doktorancie

Sebastian Perłowski ukończył z wyróżnieniem wydział Dyrygentury Symfoniczno-Operowej w klasie prof. Jana Wincentego Hawela oraz Kompozycji ad. Dariusza Janusaw Instytucie Jazzu na Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Swoje umiejętności doskonalił w Jarvie Academy oraz pod okiem takich mistrzów jak: Jorma Panula, Jin Wang, Adrian Gnam czy Yuri Simonov.

Jest Laureatem:

- I Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Atlancie,
- I Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Cordobie,

- II Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim „Concurso Jovens Maestros” w Lizbonie,
- II Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim im. Krzysztofa Komedy,
- III Nagrody na Międzynarodowym Konkursie Dyrygenckim w Bukareszcie,
- Nagrody Specjalnej na II Międzynarodowym Konkursie Dyrygentów muzyki chińskiej w Hong Kongu.

Jest również półfinalistą Międzynarodowego Konkursu Dyrygenckiego „Lovro von Matačić” w Zagrzebiu.

Sebastian Perłowski został również nominowany do nagrody krytyków muzycznych i publiczności „Najlepszy Dyrygent Opery Krakowskiej ostatnich pięciu lat” oraz do jednej z najbardziej prestiżowych nagród - Nestle Salzburg Festival Conducting Award. W roku 2017 w plebiscycie prasowym został wybrany Osobowością Roku 2017 w Krakowie w kategorii kultura oraz Osobowością Małopolski 2017 w tej samej kategorii.

Współpracował z wieloma orkiestrami w Polsce i na świecie takimi jak Sinfonia Varsovia, HK Philharmonic, NOSPR, Metropolitana de Lisboa, Sevilla Symphony Orchestra, The Hong Kong Chinese Orchestra czy The George Enescu Philharmonic Orchestra Bucharest oraz z światowej klasy solistami - Julius Berger, Jose Cura. Na swoim koncie ma nagrania dla wytwórni ECM, Warner Classics, DUX, czy Kameny. W 2016 roku pełnił obowiązki zastępcy dyrektora artystycznego Teatru Wielkiego w Poznaniu. Na co dzień jest dyrektorem artystycznym agencji Kameny, wykładowcą kompozycji na Akademii Muzycznej w Katowicach oraz koncertuje w kraju i zagranicą prowadząc koncerty symfoniczno-operowe, jazzowe i musicale.

Prezentacja dorobku artystycznego

- W latach 2002-2003 prowadził w Krakowie własną orkiestrę smyczkową oraz małą orkiestrę symfoniczną.
- Od 2001 przez 5 lat był dyrygentem big-bandu pod nazwą „Perła Big-Band” z którym zdobył m.in. III nagrodę na Ogólnopolskim Konkursie w Nowym Tomyślu.
- W 2005 roku zdobył nagrodę „Indywidualność Studencka Roku” w ramach Festiwalu „Arterie”.
- W 2005 roku zainicjował powstanie orkiestry Sinfonietta Silesiana z którą w jubileuszowym Roku Mozartowskim realizował cykl wykonań tegoż kompozytora.
- Od 2010 roku podjął stałą pracę z Operą Krakowską.
- W 2011 roku pełnił funkcję dyrektora programowego Fundacji Bielecki Art. Jest pomysłodawcą projektu edukacyjnego „Bajkowe melodie” uznanego za jeden z najlepszych i najwartościowszych projektów edukacji muzycznej ostatnich kilkunastu lat.
- W 2012 roku objął kierownictwo muzyczne w musicalu „Tarzan” dla Gliwickiego Teatru Muzycznego.
- Od 2012 roku pracuje na rzecz Agencji Artystycznej Kameny. Jako dyrektor artystyczny dokonuje premier nagranych muzyki polskiej. Zaangażowany jest również w promowanie muzyki polskich kompozytorów takich jak: F. Nowowiejski, E. Młynarski, I.J. Paderewski, Wł. Żeleński.
- W 2018 roku w rocznicę odzyskania Niepodległości miała miejsce premiera Jego symfonii *Niepodległości* na zamku na Wawelu.

Sebastian Perłowski jest dyrektorem artystycznym Festiwalu „Muzyka Polska OdNova” i „Lubomirski Festival”.

Nagrania płytowe:

- 2013 - Terje Rypdal „Melodic Warrior”
- 2014 - Muzyka ze szczytów
- 2015 - Paderewski Tatrzański
- 2015 - Karłowicz, Koncert skrzypcowy
- 2016 - F. Nowowiejski – Complete balet works
- 2018 - F. Nowowiejski – Król Wichrów op. 30
- 2018 - F. Nowowiejski – Malowanki ludowe op. 18

Prezentacja dorobku dydaktycznego

Od ukończenia studiów prowadził klasę kompozycji i aranżacji, Big-Band oraz wykładał takie przedmioty jak: kontrapunkt, instrumentacja, Współczesne Techniki Kompozytorskie i Kierunki Muzyki XX wieku w Instytucie Jazzu na Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach.

Ocena rozprawy doktorskiej

1. Opis pracy doktorskiej pt. Muzyka symfoniczna Władysława Żeleńskiego. Próba ujęcia problematyki z perspektywy dyrygenta
2. Nagranie DVD:
 - Władysław Żeleński – Andante elegijne „*Dźwięki żałobne*” op. 36
 - Władysław Żeleński *Gawot* na orkiestrę op. 45,
 - Władysław Żeleński – *Śpiew Aniołów* na sopran, chór żeński i orkiestręWykonawcy: Sinfonia Varsovia, Filharmonia Krakowska, dyrygent – Sebastian Perłowski

Ad1.

W pracy doktorskiej Sebastian Perłowski poddał analizie wybrane utwory, które wykonał koncertowo z Sinfonią Varsovia i Filharmonią Krakowską. Także spróbował dowieść tezy o spójności stylu Żeleńskiego oraz tego, że z biegiem lat nie uległ on nowoczesnym trendom reprezentowanym przez pokolenie młodej polski, impresjonistów francuskich czy wczesne balety Igora Strawińskiego. Zwrócił uwagę na problematykę interpretacji dzieła muzycznego oraz aspekty typu intonacja, proporcje w poszczególnych grupach lub w przypadku akompaniamentu proporcje solista – orkiestra czy śpiewak – chór – orkiestra, wybór tempa czy różnice w artykulacji, które mogą się pojawić w trakcie pracy z orkiestrą na podstawie wielokrotnych wykonania tych utworów.

1. Władysław Żeleński – Andante elegijne „*Dźwięki żałobne*” op. 36

Sebastian Perłowski omówił z dyrygenckiego punktu widzenia wybór tempa – *Andante*, a także problem frazowania, które powinno być płynne ale pomimo dynamiki piano bardzo ekspresyjne i natężone. I tę frazę udało się osiągnąć na przedstawionym nagraniu z Sinfonią

Varsovia. Zwrócił też uwagę na problemy dyrygenckie i opisał je pod względem harmonicznym, dynamicznym, agogicznym i artykulacyjnym.

2. Władysław Żeleński – „Gawot” na orkiestrę op. 45

Muzyka do dramatu J. Słowackiego – „Lilla Weneda” została przez Wł. Żeleńskiego skompilowana przed premierą adaptacji wystawionej 7.05.2014 r., w krakowskim Teatrze Miejskim.

W opisie rozwiązuje problem wykonawczy, a dotyczący wyboru właściwego tempa i dostosowania do niego schematu dyrygenckiego. Wskazuje na problemy kolorystyki orkiestrowej i kontrapunktu a także proporcje dynamiczne między grupą dętą drewnianą a smyczkami. Omawia problemy harmoniczne, instrumentacyjne, artykulacyjne, dynamiczne i barwowe.

3. Władysław Żeleński - Śpiew Aniołów na sopran, chór żeński i orkiestrę

Śpiew Aniołów to jedna z nielicznych kompozycji sakralnych Wł. Żeleńskiego, a co udowadnia Sebastian Perłowski w podsumowaniu pracy, kompozytor w tego typu formach prezentował zupełnie inną estetykę aniżeli w utworach świeckich. Dlatego w przeciwieństwie poprzednich analiz w tej nacisk położył nie na aspekty harmonii, instrumentacji ale przede wszystkim na to jak Żeleński traktuje głos oraz w jaki sposób tworzy dla tego głosu akompaniament.

Omówił także pod względem harmonicznym, artykulacyjnym, dynamicznym i frazowym utwory Wł. Żeleńskiego Antrakt i Marsz z muzyki do dramatu Wincentego Rapackiego Wit Stwosz.

Ad2.

Nagranie utworu Władysława Żeleńskiego – Andante elegijne „Dźwięki żałobne” op. 36 pod względem technicznym niezbyt dobre. Brak proporcji między grupą instrumentów dętych a smyczkami (kamera za instrumentami dętymi). Sebastian Perłowski wydobyl w sposób czytelny dramaturgię utworu, logicznie budując kulminację i wydobywając bogactwo kontrapunktyczne o niezwykłej śpiewności.

W utworze Władysława Żeleńskiego – „Gawot” na orkiestrę op. 45 doktorant uzyskał niezwykłą lekkość i śpiewność w frazie, dynamiczną jakość i artykulację na wysokim poziomie artystycznym.

W utworze Władysława Żeleńskiego - Śpiew Aniołów na sopran, chór żeński i orkiestrę Sebastian Perłowski utrzymał w elegijnym charakterze. Początkowo ruchy bardzo oszczędne adekwatne do muzyki (piękne solo oboju, skrzypiec i harfy). Sugestywne ruchy przy zmianach temp i charakteru muzyki. Jedynym minusem moim zdaniem to brak batuty, który daje wrażenie braku podzielności rąk a w konsekwencji monotonii ruchów.

Konkluzje

Pracę opisową jak i nagranie oceniam bardzo wysoko. Jako dyrygent zajmujący się odnajdywaniem zapomnianej rodzimej sztuki postawił sobie za cel nagranie dzieł orkiestrowych Władysława Żeleńskiego. Przedstawił dokładną analizę formalną a także ukazał problemy wykonawcze pod względem artykulacji, dynamiki i frazy. Nagranie DVD z koncertów dało wiele powodów do satysfakcji. Na koniec należy podkreślić, że Sebastian Perłowski jako dyrektor artystyczny strony www.zelenski.info systematycznie archiwizuje

nagrania twórczości symfoniczno-operowej Władysława Żeleńskiego, jednocześnie sprawując opiekę merytoryczną nad całą pozostałą twórczością mistrza.

Na podstawie przedstawionej dokumentacji osiągnięć artystycznych stwierdzić należy, że są one na tyle bogate, że pozwalają patrzeć w przyszłość zawodową Doktoranta, jako dyrygenta. Przedstawiona dysertacja doktorska oraz nagranie utworów Władysława Żeleńskiego ukazują artystę i naukowca w pełni dojrzałego, wnikliwego analityka i badacza dziejów muzyki, potrafiącego trafnie, przekonująco i interesująco odczytać tajniki skomplikowanej partytury. Stwierdzam zatem, że zarówno dotychczasowe osiągnięcia artystyczne, jak i przedstawiona rozprawa doktorska spełniają wymagania art. 13, ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku. Wobec powyższego oświadczam, iż rozprawę doktorską przyjmuję i składam wniosek o skierowanie jej do dalszego postępowania.

Mirosław Błaszczysz

prof. dr hab. Mirosław Jacek Błaszczysz